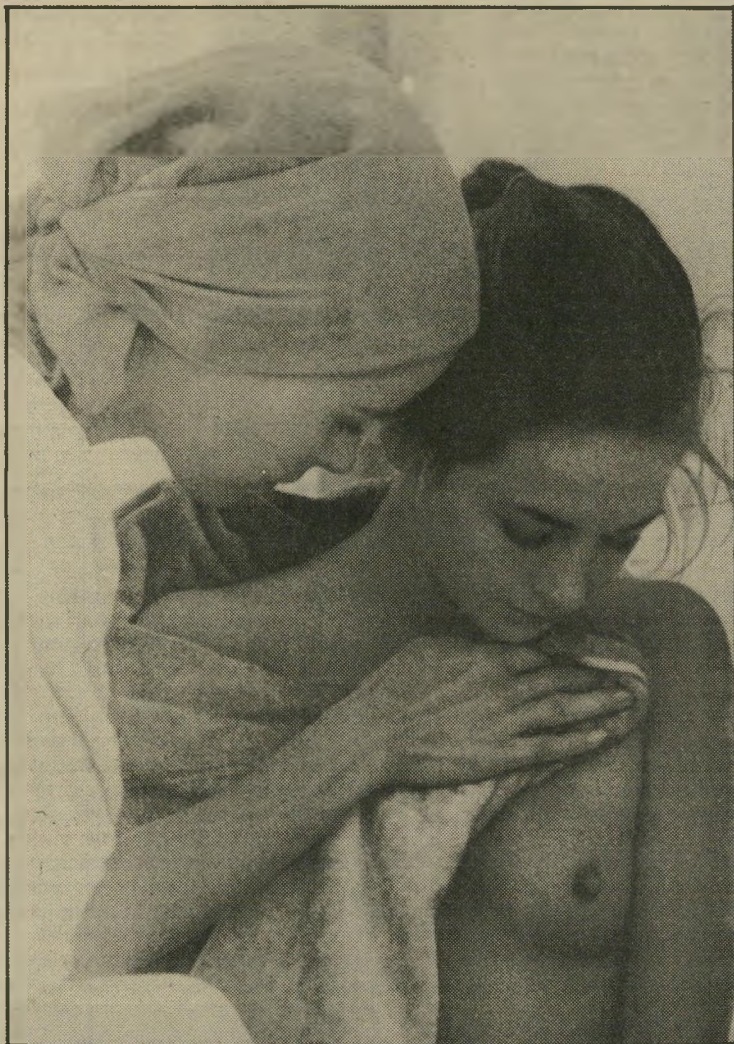

לסבית

מה טוב, מה רע

דיוויד הולמסון

היא, באופן אישי, אינה סובלת הומאים. לדעתה, התריגות החברתיות שממנה סובלת אוכלוסיית ההומאים והלסביות אינה מהווה סיבה מספיקה ליחסי חברות.

"מתי

תתחתני?"

בן שיש לסביות הבונות מישפחה עם הומאים. זה הסדר נוח. אבל סמדר, באופן אישי, חושבת שהם מגעילים. "הדרך המג' עילה שבה הם מקיימים יחסימיין, המקומות שבהם הם עושים זאת, וההחצנה של תריגותם, המתבטאת בדיבור ובלבוש, גורמת לרתיעה של הציבור מהם, ובעיקבות כך לרתיעה גם מאוכלוסיית הלסביות."

היא לא פמיניסטית קיצונית. לדעתה אי אפשר להפריד בין לסביות לפמיניזם, אבל קיצונית, כמו בכל קיצונית, פירושה אטי מות.

"להיות לסבית אינו קל. אלה קשיים של חריג, גם אם כולם יודעים וגם אם אני שלמה עם זה לגמרי. אני יודעת שלא באתי לעולם כדי למלא את ציפיות החברה, אבל אני לא עומדת בהן. לכן יש לי בעייה."

ההתמודדות היומיומיות הן, בדרך כלל, עם השאלה "מתי תתחתני?" עלבונות, חוסר הבנה של הסביבה הקרובה וחוקים סוציאליים, המפלים בין ווג הטרנססכסואלי לזוג לסבי.

"הייתי רוצה, אבל קשה לי להאמין, שיבוא היום וכבר בגיל רך יסבירו מהי לסביות, ויתארו את האפשרות של תאמישפחתי חר' מיני."

"הרבה נשים חיות חיים כפולים בגלל החשש שמה יפסדו אותן ממקום עבודתן, אם יגלו שהן לסביות. יש במערכת ההינוד הרבה כאלה שהן היסטוריות מפחד."

השפעה

גנטית

כאשר עברה סמדר לגור עם חברתה, היא הסתירה מהוריה את העובדה שהן חיות כזוג. בכל פעם שההורים הגיעו לביקור, דאגו השתיים לסדר את המיטה בחדר הנוסף, וליצור אווירה של שתי שותפות סטרייטיות.

"בסוף סיפרתי להם, כדי שיפסיקו לשאול מתי אני מתחתנת. אחרי שסיפרתי, לא הסי' תרנו את העובדה אבל גם לא הפגנו אותה. אין להם ברירה, הם מקבלים אותי, אני הבת שלהם."

"לא הייתי מסכימה היום לחיות עם מישהי שתסתיר את הלסביות שלה. היא חייבת להיות בחורה המסוגלת לגעת ברברים שאני נגעתי. אני רוצה שהיא תהיה בחורה עצמאית

"ל' הורי היו חברים, שכתם היתה בת פעם בשבוע הם היו נוסעים לבקר אותם, ואני חברתי היינו הולכות לשחק במכונית."

"במכונית של הוריי, רחוק מכולם, היינו משחקות באבא ואמא. היא תמיד היתה האבא, כי אני הייתי שתלשנית, וכך רצייתי."

"הייתי לוקחת ממגירת הכפפות ממחטות נייר, מגלגלת אותם לכדור, והיא כבר ידעה שאת הכדור צריך להכניס למיכנסיים במקום הפיפי שאין."

"רואו היינו מתגפפות ומתחבקות ומתנ' שקות בלהט."

המילה אינה

קיימת

עד גיל 28 היו לסמדר יחסים רק עם גברים. היא לא העלתה על דעתה שיש בה נטייה לאהבת'נשים. המישחקים של גיל 8 נשכחו, ומערכת'היחסים שהיו לה עם גברים סיפקו אותה לחלוטין.

"הייתי בת'הליכ'פרידה מחבר, שאיתו גרתי במשך שנה. היו לי כמה חברות האוהבות נשים, ובאותה התקופה היה לי נוח מאוד להסתובב איתן. הן עוררו אותי ותמכו בי." "הן לא עניינו אותי בכלל מהבחינה הרומאנטית. הסתובבתי איתן אך ורק כדי להעביר את הזמן, ולשכוח לרגע את כאב' הפרידה מהחבר שלי."

הלסביות כמעט ואינן אומרות את המילה המפורשת — לסבית. יש להן הרבה ביטויים אחרים כמו "אחת מהחבר'ה", "ווסה" או "אשה".

לסמדר אין הסבר מדוע ללסביות יש מע' צורים בשימוש במילה. יתכן שנוח להתעלם מהמילה רווקא מפני שהיא מזוהה עם מצב חברת'סכסואלי'נפשי מאוד מסויים.

"פעם, כשיום השישי הגיע ולא היה לי מה לעשות, הייתי נכנסת לחץ. כשהתחלתי להסתובב עם נשים, הכל היה הרבה יותר פשוט ונוח. כשיש גבר בסביבה צריך למצוא חן בעיניו, ולשחק מישחקים עד שהוא ייצור איתך קשר. איתן אין לחץ."

יותר

מיחסי שכנות

החברה הראשונה של סמדר לא נהגה להתחיל עם בחורות, כי היא ביישנית באופייה. הקשר ביניהן נבנה לאט'לאט, ובלי ידיעה ברורה לאן יוביל.

"באחד הימים לא יכולתי להתעלם מה' עובדה שיש בינינו קשר שהוא לא'מוגדר, אבל אפוף ברגשות ובמתח מיני. זה היה השלב הקשה ביותר בשבילי." "כל עוד מדובר על אהבת'נשים, אז כצופה

"אילו יכולתי לבחור, לא הייתי לסבית. אבל אין מה לעשות!"

מבחינה כלכלית ולא טפילה עלי או על הוריה. הייתי רוצה שכל אחת מאיתנו תבוא למערכת כמו שהיא, עם היתרונות והחסרונות, ונעבוד על הביחד."

ההסבר של סמדר לנטייה ללסביות הוא ביולוגי וסביבתי. "כמוכך שלהורמנים ולג' נים יש השפעה מסויימת שהיא מולדת, אבל גם למישפחה יש השפעה."

"הרבה לסביות הן בנות לאם קשוחה, והן מסרסות את האב, והכנית של רבות מאיתנו היה מנוכר. הסיפור חוזר על עצמו בווריאציות שונות, ולא אתפלא אם יום אחד יוכיחו שכל הלסביות מחפשות את האמא שלא היתה להן."

"יש לסביות שלא מקבלות את עצמן ככאלה, ולא אוהבות את הלסביות שלהן. הן שואלות את עצמן שוב ושוב — מה דרוק בי'?"

"בכוח שגם בחורה סטרייטית, שבגיל 35 עדיין אינה נשואה, עשויה לשאול את עצמה את אותה השאלה. זו הסיבה, לדעתי, שרווקא

גלית בר

(המשך בעמוד 58)

"זה נשמע כאילו זה ברור שהיתה לי נטייה לסבית, אבל זה לא נכון. אהבתי גברים. היו לי יחסים נהררים עם גברים."

"לקשר בין לסביות מתייחסים יותר בסל' חנות מאשר ליחסים הומור'סכסואלים בין גברים מפני שמבחינה טכנית המין עדין יותר."

"המין הוא המשכיות של מעורבות ריגשית ברמה הכי עמוקה שיכולה להיות."

"כשאני נוגעת בגוף של אשה אני חשה את הכוח ואני טובעת בחום. כשאני נוגעת בה אני יודעת בדיוק מה טוב לה וכמה טוב לה. היכולת לתת והצרכים לקבל זהים כליכך, עד שחל עירבוב וטישטוש של כל הגבולות ביני לבינה."

"באוויר יש גלים המעוררים צמרמורת. אין תנועות ברוטליות. אין אקט החרירה שהוא נסמך לחלק ניכר ממצוקות'היחיים שלנו, הנשים. יחסים עם גבר גורמים לי היום סבל פיסי, וגם מבחינה נפשית החרירה היא בלתי'נסבלת."

סמדר סותרת את הדיעה הרווחת שהלס' ביות מקיימות קישרי חברות עם ההומאים.

סמדר חיה איתה שנתיים. שנתיים של התמודדות עם היותן לסביות. תהליך ההת' מודדות נבנה נידרך על נידרך. מה שבשנה הראשונה היה לא'ברור וקשה, בשנה השנייה היה ברור'מאליו. אך בכל יום חדש עמדה לפנינו תומה חדשה."

מישחקי

אבא-אמא

התמודדות של לסבית מתבטאות בשני מישורים. החלק הקשה יותר הוא היכרה בכך שאת לסבית. אחריכך באה ההתמודדות עם אורח'חיים של לסבית, שהוא שונה מאורח'חיים של אשה סטרייטית.

"בהתחלה הסתכלתי על יחסי עם נשים כעל קטע בחיים, סטוך עם נשים. זה הקל עלי. חיפשתי סימנים בעבר לנטיות הלסביות שלי, ופרט למישחקי אמא-אבא כאוטו, נזכרתי שבתקופת התיכון ההתעוררות המינית של היתה גבוהה כשראיתי לבנות בכיתה את החזה. אני זוכרת גם שהייתי מסתכלת על תמונות של בחורות עירומות בשבועונים, ומי אוננת אחריכך."

מהצר זה מקובל עלי, ואין לי שום בעייה עם העניין. פתאום משהו מוזר קרה לי. אני רוצה את זה, אבל זה בניגוד למה שהייתי מאחלת לעצמי."

"ההרגשה המבולבלת הזאת מאוד קשה לתיאור. אבל אני יכולה לנסות להסביר אותה בעזרת חווייה שאולי יותר מוכרת לסט' רייטיים."

"כשהייתי בת 25 היה לי שכן, גרוש בן 55. נוצרו בינינו יחסי'שכנות מאוד טובים. יום אחד גליתי שזה יותר מיחסי'שכנות. שבעצם אני חושבת עליו המון, אני כל הזמן רוצה לראות אותו, אני נמצאת בריגוש כשהוא ליד, ומצד שני ברור לי שזה לא לעניין. הוא יכול להיות אבא שלי, ומצאתי עוד אלף צידוקים, מההגיון ולא מהרגש, כדי למנוע את התפתחות הרומאן."

"כך היה גם עם החברה הראשונה. פשוט, יום אחד. הרגשתי סימנים של אהבה, וניסיתי להתעלם מהם ולהדחיק אותם."

* השם בא מהא' היווני לסבוס, שם גרה לפני 2600 שנה המשוררת חובבת'הנשים סאפפו.